

D ů v o d y :

Poněvadž nedopatřením pozůstalostního soudu byl při vyhotovení odevzdací listiny vynechán zmíněný druhý odstavec týkající se zaknihování čekacího práva stěžovatelova, bylo návrhu jeho na doplnění odevzdací listiny vyhověti ve smyslu § 34 zák. čís. 100/31 a §§ 419 a 430 c. ř. s. a odevzdací listinu doplniti, ovšem jen pojmutím zmíněného odstavce ve znění, jak jest obsaženo v zápisu o projednání pozůstalosti Pro jinaké doplnění odevzdací listiny není podkladu ve spisech.

Čís. 14638.

Ustanoviti opatrovníka osobě svéprávnosti již zbavené a k dalším úkonům příslušejícím opatrovnickému soudu jest povolán okresní soud označený v § 109 j. n.

(Rozh. ze dne 24. října 1935, Nd I 453/35.)

Nejvyšší soud rozhodl v záporném kompetčním konfliktu okresního soudu v P. (Čechy) s okresním soudem v M. O. (Morava) o příslušnost k vedení opatrovnictví nad choromyslnou Annou M-ovou, že příslušný je okresní soud v M. O.

D ů v o d y :

Rozhodovati o z b a v e n í s v é p r á v n o s t i jest podle § 12 odst. 1 řádu o zbavení svéprávnosti příslušným okresní soud, v jehož obvodu má při zahájení řízení svůj stálý pobyt osoba, která má býti zbavena svéprávnosti. V případě, o nějž tu jde, byl to okresní soud v P. (Čechy), protože Anna M. měla při zahájení řízení svůj stálý pobyt v jeho obvodu. Avšak ustanoviti opatrovníka osobě svéprávnosti již zbavené a obstarávati úkony, jež v této příčině přísluší soudu opatrovnickému, povolán jest okresní soud označený v § 109 j. n., tedy především okresní soud, u něhož opatrovanec má svůj obecný soud ve věcech sporných. Podle spisů jest choromyslná Anna M. provdána za Václava M. a jejich manželství nebylo soudně rozvedeno, ani rozloučeno. Obecným soudem Anny M. jest tudíž podle § 70 odst. 1 j. n. obecný soud jejího manžela Václava M. Ježto Václav M. má podle spisů své řádné bydliště v obvodě okresního soudu v M. O. (Morava), jest tento okresní soud obecným soudem i pro Annu M., takže jest podle §§ 109 a 70 j. n. příslušným soudem opatrovnickým pro tuto opatrovanku. Pro příslušnost okresního soudu civilního v P. jako soudu opatrovnického choromyslné Anny M. není vůbec zákonného podkladu. Ustanovení § 29 j. n. nepřichází tu tedy v úvahu, protože opatrovnictví nebylo u něho řádně zahájeno.

Čís. 14639.

Účinek konkursu na spor.

Upadl-li žalovaný za sporu v konkurs a nepřihlásil-li žalobce pohledávku v konkursu, může dalším sporem domáhati se jen zaplacení jejího ze jmění konkursu nepodléhajícího.

(Rozh. ze dne 24. října 1935, Rv I 1272/35.)

Podle tvrzení žalobkyně zrušilo žalované družstvo služební poměr s ní sjednaný bezdůvodně bez výpovědní lhůty a domáhá se proto žalobkyně na něm zaplacení služebních požitků, připadajících na dobu, kdy by byl služební poměr její skončil řádnou výpovědí. Za řízení upadla žalovaná do konkursu a bylo tudíž ve sporu, do něhož vstoupil správce konkursní podstaty, pokračováno k návrhu žalobkyně. P r v ý s o u d (pracovní) uznal podle žaloby. O d v o l a c í s o u d ve věcech pracovních nevyhověl odvolání, upravil však rozsudkový výrok tak, že žalované družstvo je povinno plniti podle toho, jak dostačí konkursní masa.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

V souzené věci bylo za sporu usnesením krajského soudu v L. ze dne 3. dubna 1933 na jmění žalovaného družstva zavedeno konkursní řízení. Prohlášením konkursu byl spor přerušen (§ 8 konk. ř.) a bylo v něm pokračováno k návrhu žalobkyně. Spor přerušený podle § 8 konk. ř. zůstává i po znovuzahájení (§ 115 konk. ř.) touž rozepří, ovšem uzpůsobenou předpisům úpadkového řádu. Návrh na znovuzahájení sporu zahrnuje již sám v sobě návrh na úpravu žalobní žádosti ve smyslu úpadkového řádu, návrh na plnění přeměňuje se v návrh určovací a změna uskutečňuje se sama sebou, bez formálních předpokladů § 235 c. ř. s. (čís. 4548, 10292). Odvolacímu soudu nelze tedy vytýkati právní mylnost (čís. 4 § 503 c. ř. s.) proto, že se snažil opravou podle § 419 c. ř. s. uzpůsobiti původní žalobní žádost ustanovením konkursního řádu. Ovšem nepostupoval odvolací soud v tomto směru důsledně a správně, ježto nevyslovil v rozsudku, že se ve sporu pokračuje proti správci konkursní podstaty, a že za řízení úpadkového nelze dosíci rozsudku na plnění, nýbrž že se návrh na plnění proměňuje v návrh určovací (§ 112 konk. ř.) Mylně má odvolací soud i za to (čís. 4 § 503 c. ř. s.), že nesejde na tom, zda žalobkyně přihlásila zažalovanou pohledávku v konkursu. Ustanovujeť § 104 (1) konk. ř., že pohledávky konkursních věřitelů jest přihlásiti v konkursu a to i tenkrát, když byl o nich zahájen spor. Že žalobkyně náleží ke konkursním věřitelům, nemůže býti pochybno vzhledem k ustanovení § 3 odst. 3 konk. ř. Nepřihlásila-li žalobkyně svou pohledávku podle předpisu úpadkového řádu, nemůže k ní býti přihlíženo v konkursu a pohledávka nemůže býti ani zjištěna podle předpisů §§ 107 a násl. konk. ř., tedy ani likvidační žalobou (§§ 112 a násl. konk. ř.). Za konkursního řízení nemůže věřitel nepřihlášenou konkursní pohledávku vymáhati ani jiným způsobem proti podstatě, nýbrž jen proti dlužníku ze jmění konkursu nepodléhajícího, což však žalobkyně neučinila, ana neobmezila žalobní žádost v tomto směru a navrhla, by bylo ve sporu pokračováno proti správci konkursní podstaty. Odvolací soud tedy pochybil (čís. 2 § 503 c. ř. s.), nevyhověl-li návrhu na vyžádání konkursního spisu a nezjistil-li z něho, zda žalobkyně nárok, jehož se domáhá sporem, přihlásila v konkursu žalovaného společenstva.